

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. november 2023
Kontor: Straffuldbyrdeskontoret
Sagsbeh: Josefine Kirst Müntzberg
Sagsnr.: 2023-07412
Dok.: 3028204

Besvarelse af spørgsmål nr. 147 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 147 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. oktober 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Steffen Larsen (LA).

Peter Hummelgaard

/

Thomas Jørn Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 147 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for om endeligt dømte indsatte, der afsoner i arresthuse pga. pladsmangel i fængslerne, gives retligt eller de facto samme rettigheder som strafafsonere (efter straffuldbyrdelsesloven), eller har de fortsat alene de mere begrænsede rettigheder som varetægtsarrestanter (efter varetægtsbekendtgørelsen), herunder ift. besøg, adgang til telefon, undervisning, beskæftigelse m.v.?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”1. Indsatte, der afsoner i arresthuse, er omfattet af reglerne i straffuldbyrdelsesloven, idet der dog på enkelte områder gælder særlige regler for dem, jf. nedenfor, hvor der er redegjort for reglerne på udvalgte områder. Uanset at indsatte i arresthusene er omfattet af reglerne i straffuldbyrdelsesloven, indebærer navnlig de bygningsmæssige forhold i arresthusene, at tilbuddene til de indsatte i nogle tilfælde vil kunne være begrænsede i forhold til tilbuddene i fængslerne.

2. Det fremgår af straffuldbyrdelseslovens § 51, stk. 1, at en indsat har ret til mindst ét ugentligt besøg af mindst én times varighed og så vidt muligt af to timers varighed, og at der i den enkelte institution kan gives tilladelse til besøg i videre omfang. Dette gælder for såvel indsatte i fængsler som arresthuse.

3. Efter straffuldbyrdelseslovens § 57, stk. 1, har en indsat, i det omfang det er praktisk muligt, ret til at føre telefonsamtaler. Adgangen til at føre telefonsamtaler kan dog nægtes, hvis dette findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, af hensyn til kriminalforsorgens indsats mod radikalisering og ekstremisme, af hensyn til at forebygge kriminalitet eller af hensyn til beskyttelse af den forurettede ved lovovertrædelsen, jf. stk. 2. Dette gælder for indsatte i såvel fængsler som arresthuse.

Indsattes adgang til at telefonere er nærmere reguleret i telefonbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 179 af 31. januar 2022. Det følger bl.a. af bekendtgørelsen, at indsatte i arresthuse – i modsætning til indsatte i åbne fængsler – ikke kan gives tilladelse til at installere egen telefon i eget opholdsrum, jf. § 11. Indsatte i arresthuse er endvidere ikke omfattet af ordningen i de åbne fængsler, jf. § 9, hvorefter de indsattes ret til (i åbne fængsler) at føre telefonsamtaler kan gennemføres ved, at den

indsatte lejer en fastmonteret mobiltelefon af kriminalforsorgsområdet til brug i eget opholdsrum. Indsatte i arresthusene er herudover – i modsætning til indsatte på afsoningsafdelinger med almindeligt fællesskab i de lukkede fængsler og Københavns Fængsler – ikke omfattet af den såkaldte korttelefonordning, hvorefter de indsatte har ret til at føre telefonsamtaler kan gennemføres ved, at den enkelte indsatte får generel tilladelse til at telefonere til 10 telefonindehavere, som forinden skal godkendes af kriminalforsorgsområdet, jf. § 13.

4. Det følger videre af straffuldbyrdelseslovens § 38, stk. 1, at en indsat har ret og pligt til at være beskæftiget ved deltagelse i arbejde, uddannelse eller anden godkendt aktivitet. Af § 38, stk. 3, følger, at bestemmelsen i stk. 1 kan fraviges for bestemte institutioner, men at de indsatte dog så vidt muligt skal tilbydes beskæftigelse.

I beskæftigelsesbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1016 af 28. juni 2022, er det fastsat, at dømte, der er anbragt i et arresthus, ikke har pligt til beskæftigelse, men skal tilbydes beskæftigelse, jf. § 1, stk. 3. Er det på grund af mangel på arbejdsopgaver ikke muligt at tilbyde den indsatte beskæftigelse, skal den pågældende have udbetalt vederlag svarende til grundlønnen uden tillæg, jf. § 8. Reglerne i beskæftigelsesbekendtgørelsen om beskæftigelsestid, vederlag, tvungen opsparring m.v. gælder kun i det omfang, den pågældende er beskæftiget.

For så vidt angår beskæftigelse, herunder undervisning og uddannelse, bemærkes, at de fysiske rammer i arresthusene bevirker, at beskæftigelsesindsatsen må tilpasses, og at tilbuddene ofte er mindre og i forhold til undervisning og uddannelse med et smallere fag- og kursusudbud.

5. Indsatte i kriminalforsorgens fængsler køber som udgangspunkt selv ind hos fængslets købmandsordning og laver selv mad i et fælleskøkken på afdelingen. Dog kan sikkerhedsmæssige hensyn eller institutionsforhold medføre, at denne selvforplejningsordning ikke er mulig. Dette er typisk tilfældet i arresthuse, hvor der ikke er indrettet køkkener på afdelingerne. I disse tilfælde vil de indsatte dagligt modtage tre måltider på egen celle.”